

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/5/2014
Identifikačné číslo spisu:	4013200339
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4013200339.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcov: 1/ L. W., bytom K., 2/ K. W., bytom K., obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. CIMRAK s.r.o., so sídlom Štefánikova 7, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra (do 30. 09. 2013 Obvodný úrad Nitra, Odbor výstavby a bytovej politiky), so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti stavebníka: L. O., bytom X., o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. ObU-NR-OVBP2-2013/00278-002 zo dňa 21. marca 2013, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/31/2013-47 zo dňa 08.10.2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/31/2013-47 zo dňa 08.10.2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcom 1/ a 2/ právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre zamietol žalobu žalobcov o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ObU-NR-OVBP2-2013/00278-002 zo dňa 21.03.2013, ktorým podľa § 58 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a ust. § 118 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov zamietol spoločné odvolanie žalobcov v 1/ a 2/ a potvrdil prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu - Mesta Nitra č. SP 19980/2012-005-Ing.Wi zo dňa 03.12.2012, ktorým bola pre stavebníka L. O. dodatočne povolená rozostavaná stavba „Rodinný dom“ na pozemku parc. č. 185/2, 363/5, kat. úz. O.

Krajský súd v Nitre z administratívneho spisu, súčasťou ktorého je i spis stavebného úradu zistil, že stavebník L. O. podal dňa 18.09.2012 na Mestský úrad v Nitre žiadosť o dodatočné povolenie rozostavanej stavby „Rodinný dom“ na parc. č. 185/2, 363/5 v kat. úz. O., pre ktorú bolo vydané stavebné povolenie SP 22584/2011-003-Ing.Wi zo dňa 17.01.2012, právoplatné dňa 14.02.2012. Stavebný úrad dňom podania žiadosti začal konanie o dodatočnom povolení rozostavanej stavby, nariadil

ústne pojednávanie s miestnym zisťovaním na deň 16.10.2012 a v oznámení poučil účastníkov konania o možnosti uplatniť svoje námietky a pripomienky k žiadosti o dodatočné stavebné povolenie najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne. Oznámenie o začatí konania bolo žalobcovi v 1/ doručené dňa 16.10.2012 a žalobkyni 2/ dňa 05.10.2012. Dňa 08.10.2012 písomne uplatnili námietku. Zo zápisnice z ústneho pojednávania a miestneho zisťovania č. SP 19980/2012-003-Ing.Wi zo dňa 16.10.2012 vyplýva, že na pojednávaní žalobcovia 1/a 2/ vzniesli opätovne tú istú námietku a žiadali odstrániť stavbu, keďže nebolo v stavebnom povolení č. SP 22584/2011-003-Ing.Wi uvedené osadenie stavby voči ich pozemku parc. KN č. 363/4 kat. úz. O.. Mesto Nitra rozhodnutím č. SP 19980/2012-005-Ing.Wi zo dňa 03.12.2012 podľa § 88a ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. dodatočne povolilo rozostavanú stavbu rodinného domu na pozemku parc. č. 185/2, 363/5 kat. úz. O. pre stavebníka L. O.. Proti uvedenému rozhodnutiu podali žalobcovia 1/ a 2/ odvolanie. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 21.03.2013 č. ObU-NR-OVBP2-2013/00278-002 podľa § 58 zákona č. 71/1967 Zb. a ust. § 118 zákona č. 50/1976 Zb. zamietol odvolanie žalobcov 1/ a 2/ a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Mesta Nitra zo dňa 03.12.2012.

V preskúmvanej veci krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán, ako i žalovaný, ktorý rozhodoval o odvolaniach žalobcov v 1/ a 2/, postupovali správne a dôsledne sa riadili zákonnými ustanoveniami. V danej veci krajský súd zistil a nie je sporné, že žalobcovia 1/ a 2/ po doručení oznámenia stavebného úradu o začatí stavebného konania zo dňa 01.10.2012, vo veci žiadosti stavebníka, dňa 08.10.2012 písomne uplatnili námietku, týkajúcu sa umiestnenia stavby v pôvodnom stavebnom povolení, vydaným Mestom Nitra č. SP 22584/2011-003-Ing.Wi dňa 17.01.2012, kde nebolo uvedené, že stavba susedí s parc. č. 363/4 a žiadajú stavbu povoliť podľa pôvodného stavebného povolenia alebo ju odstrániť. Žalobcovia boli účastníkmi konania i pôvodného stavebného konania a nevzniesli žiadnu námietku voči stavbe. Zúčastnili sa aj ústneho pojednávania a miestneho zisťovania dňa 16.10.2012 a uplatnili tú istú námietku, ako v písomnom podaní. S touto námietkou sa stavebný úrad zaoberal a poukázal na tú skutočnosť, že v konaní o dodatočnom povolení stavby nerieši umiestnenie stavby, nakoľko stavba je už rozostavaná a tým i umiestnená. Jej umiestnenie skúmal v súlade s verejným záujmom na základe stanovísk podľa § 140d stavebného zákona a podkladov predložených v stavebnom konaní. Nezistil však rozpor s verejným záujmom, ani s územným plánom Mesta Nitra, preto ju považoval za neopodstatnenú. Poukázal na žiadosť stavebníka o dodatočné povolenie rozostavenej stavby a doklady, ktoré stavebník v zmysle zákona zadovážil a predložil stavebnému úradu. Stavebný úrad posúdil umiestnenie stavby, či je v súlade s platným územným plánom, ako i platnými zákonmi a vykonávacími predpismi, a to najmä s ust. § 6 vyhl. č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti a všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané s osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientáciu. Mesto Nitra rozhodnutím zo dňa 03.12.2012 dodatočne povolilo zrealizovanú stavbu rodinného domu na parc. č. 185/2, č. 363/5 v kat. úz. O., označenú ako SO 01 (prízemný rodinný dom bez podpivničenia o rozmere 9 m x 9,050 m zastrešený sedlovou strechou). V rozhodnutí konštatoval aj rozsah prác na dokončení stavby, vodovodnú prípojku a jej umiestnenie (SO 02), kanalizačná prípojka a jej umiestnenie (SO 03), elektrická prípojka a jej umiestnenie (SO 04). Konštatoval i umiestnenie rozostavanej stavby vo vzdialenosti 0,700 m od parc. č. 185/3, vo vzdialenosti 0,550 m od pozemku parc. č. 363/4 a ďalšie vzdialenosti od susedov, ako i výškové osadenie stavby, ktoré sa nemenilo a zostalo určené ako v pôvodnom stavebnom povolení na stavbu RD - prestavba a prístavba. V zmysle zákona stanovil i podmienky na dokončenie stavby a okrem iného v bode 7 konštatoval, že po ukončení stavby stavebník je povinný podať návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia v zmysle § 79 Stavebného zákona, ku ktorému stavebník je povinný predložiť geometrický elaborát výsledného operátu, merania a zobrazenia skutočného vyhotovenia stavby alebo zariadenia pri podzemných sieťach technického vybavenia, vykonaného ešte pred ich zakrytím v zmysle všeobecného nariadenia Mesta Nitry č. 4/2006. Taktiež mu nariadil, aby predložil i geometrický certifikát v zmysle zák. č. 555/2005 Z.z. V bode 4 tiež konštatuje, kto stavbu pre stavebníka realizuje, teda zhotoviteľ stavby je známy a tiež konštatoval menovite, kto vykonáva stavebný dozor.

Krajský súd dospel k záveru, že oba stavebné úrady správne vychádzali z ust. § 61 Stavebného zákona, pokiaľ ide o uplatnené námietky, ako i z ust. § 6 vyhl. č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú

podrobnosti o všeobecných technických podmienkach. V danom prípade stavebný úrad nerozhodoval o povolení stavby bez stavebného rozhodnutia, ale o dodatočnom povolení rozostavanej stavby realizovanej v rozpore s vydaným stavebným povolením, čo je potrebné rozlišovať. Súd v danej veci nezistil porušenie ustanovení vyhl. č. 532/2002 Z.z., ako i ust. § 88 ods. 1 písm. b/ Stavebného zákona, ktoré stanovuje podmienky o odstránení nepovolenej stavby, boli dodržané. Vzdialenosť medzi dodatočne povolenou stavbou a rodinným domom odvolateľov je 6,64 m, pričom na protiláhlej stene nie sú žiadne okná a umiestnenie stavby je potom v súlade s § 6 ods. 3, 4 citovanej vyhlášky. Žalovaný tiež správne uviedol, že ak by v priebehu realizácie stavby z dôvodu nekvalitných prác bol ohrozený majetok žalobcov, majú právo sa nápravy domáhať súdnou cestou v zmysle Občianskeho zákonníka.

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia 1/ a 2/ v zastúpení advokátom včas odvolanie. Namietali, že správny orgán opomenul statické posúdenie stavby postavenej bez projektovej dokumentácie, nevyžiadal stanoviská všetkých dotknutých orgánov a neposúdil výškové osadenie stavby a jej súlad s územným plánom mesta. Rozhodnutie stavebného orgánu spočívalo v dodatočnom povolení stavby, ktorá bola postavená bez stavebného povolenia, pričom nebola zohľadnená technická vhodnosť osadenia stavby do terénu a správny orgán preto nedostatočne a v rozpore so zákonom posúdil súlad stavby s verejným záujmom, resp. tento súlad neposúdil. Žalobcovia 1/ a 2/ v odvolaní ďalej namietali nedodržanie vzdialeností medzi rodinnými domami v zmysle § 6 ods. 3, 4 vyhlášky 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu. Uviedol, že krajský súd konštatoval, že vzdialenosť medzi dodatočne povolenou stavbou je 6,64 m, ale nesprávne vyhodnotil, že v protiláhlej časti stien nie sú okná obytných miestností. Zo zákonných ustanovení vyplýva, že ak by správny orgán dôkladne preskúmal skutkový stav - umiestnenie okien na stenách susediacich nehnuteľností a vzdialenosť medzi stavbami, stavbu by nemohol dodatočne povoliť, ale práve naopak bol by povinný nariadiť odstránenie stavby tak, ako je výslovne uvedené v § 88a ods. 2 stavebného zákona. Ďalej namietal, že pri dodatočnom povolení stavby bolo nevyhnutné opätovne posúdiť jej umiestnenie, čo správny orgán nevykonával.

Účastník konania stavebník L. O. vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov 1/ a 2/ uviedol, že pokiaľ ide o odstupové vzdialenosti podľa § 6 ods. 3 a 4 vyhl. č. 532/2002 Z.z., predmetom tejto úpravy je, aby si susedia nepozerali z obytných miestností (umiestnených oproti sebe) navzájom vo vzdialenosti menšej ako 7 metrov. Keďže celý jeho pozemok nemá šírku ani 10 metrov je jednoznačné, že v danom prípade sa jedná o stiesnené územné podmienky, preto správne orgány posudzovali túto situáciu podľa § 6 ods. 4 vyhlášky. Keďže na jeho stene smerom k susedom nie sú žiadne okná, má za to, že vzdialenosť môže byť medzi domami aj kratšia, napr. 4 metre. V jeho prípade je to cca 7 m. Okrem toho jeho dom je na kopci, takže ani vzdialenosť nemôže ovplyvniť pohodu bývania žalobcov 1/ a 2/. V danom prípade teda nejde o situáciu, že by boli okná umiestnené v protiláhlych stenách oboch domov. Ďalej uviedol, že statické posúdenie stavby bolo vykonané posudkom, ktorý je súčasťou spisového materiálu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a po tom, ako bolo verejné vyhlásenie rozsudku oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 3 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že spor o zákonnosť napadnutého rozhodnutia v časti odstupových vzdialeností rodinných domov spočíva vo výklade ust. § 6 ods. 4 vyhl. č. 532/2002 Z.z., podľa ktorého, „v stiesnených územných podmienkach možno vzdialenosť medzi rodinnými domami znížiť až na 4 m, ak v žiadnej z protiláhlych častí stien nie sú okná obytných miestností; v týchto prípadoch sa nevyžaduje dodržanie vzdialeností od spoločných hraníc pozemkov podľa odseku 3“.

Uvedené ustanovenie je nevyhnutné vykladať v spojení s § 6 ods. 1 vyhl. č. 532/2002 Z.z., ktoré okrem iných požiadaviek uvádza, že vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať „požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania“. Práve táto požiadavka je účelom zákonom určeného odstupu stavieb. Zachovanie pohody bývania v stiesnených územných podmienkach vylučuje vzájomné

umiestnenie okien v protiľahlých častiach stien tak, aby sa susedia navzájom nerušili pohľadom do svojich obytných miestností, ak je vzdialenosť medzi rodinnými je menej ako od 7 m do 4 m, čo je povolené zákonné rozpätie ex lege pre tento právny režim stiesnených územných podmienok. Umiestnenie okien obytných miestností iba zo strany jedného rodinného domu nevedie k tejto zákonom vylučujúcej interakcii. Pokiaľ teda stavebník v danom prípade neumiestnil na svojom rodinnom dome okná smerom k stavbe žalobcov 1/ a 2/ tak rozpor s uvedeným zákonným ustanovením nie je.

Závažnejšou námietkou zo strany žalobcov 1/ a 2/ sa javí práve statické posúdenie dodatočne povolenej stavby. Z pripojenej fotodokumentácie je zrejmé, že povolená stavba je vyvýšená v bezprostrednej blízkosti oddychovej zóny žalobcov. V tejto časti ide o odbornú otázku, ktorej súlad s reálnym stavom musí preskúmať stavebný úrad pri vydávaní kolaudačného rozhodnutia a vydaním kolaudačného rozhodnutia garantovať statickú bezpečnosť stavby, ktorú povolil užívať. Otázka statiky stavby je vecou verejného záujmu. V tomto štádiu konania je nevyhnutné iba konštatovať, že statický posudok je súčasťou stavebnej dokumentácie a stavbu je možné podľa neho uskutočňovať.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcom 1/ a 2/ právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v odvolacom konaní úspech nemali v konaní trovy nevznikli.

Náhrada trov konania je ovládaná princípom úspechu sporovej strany v konaní a vzniká v pomere medzi žalobcom a žalovaným. Stavebník v danom prípade znáša trovy konania zo svojho, keďže nevystupuje v pozícii sporovej strany v jeho prípade zákon neupravil vznik nároku na náhradu trov podľa úspechu (§ 250k ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.